

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m]: est mysteriu[m] obserua[n]de venerat[i]o[n]is: vic[um]
q[ua]liter loco deo dedicato debet[ur] deuota veneratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de sacrō euchar. De myste.

dicus egrotū salvaret: et ut de p̄petōrē insti
ficaret. Ad hoc eum venit filius dei in mūn
dū p̄ carnis assumptionē factus hō et filius
hōis sc̄z p̄ ḡis: ut quereret p̄ doctrinā: et salo
vū saḡret p̄ grāz q̄d pierat p̄ culpa. Siu
deam⁹ itaq̄z exēplo zachei considerare chri
stū: crucis arborē p̄ deuotionē ascēderes et
statim approbabit ip̄e dñs desideriū no
strū: et ad nos veniet et apud nos māsiōne
faciet: et ab hostib⁹ n̄is et c̄r̄tis maluō
lis nos defendet: et in eternā salutē tandem
nos cū angelis accipiet. Si at sic fiat aia
replū dei: p̄fecto locus erit demonib⁹ ter
ribilis.

Dertū est mysteriū obseruāde gene
ratōis, ubi vidēdū quō loca deo de
dicata sūt cū omni veneratiōe freqū
tanda: ubi ad p̄ns notande sūt tres con
siderationes.

Priua: est consideratio localē determinatiōis.
Secondā: co: palie dispositiōis.
Tertia: est rōthalis inducōis.

Morma est consideratio lo
calis determinatiōis: ubi considerādū ē q̄re
oportet eē alīq̄ loca determinata: do spe
cialis dedicata: ad deū adorandū deputa
ta: cū in ip̄e vbiq̄ sit: nec cōphendit
loco. **Vñ. iiij. Reg. viij. d̄ Salom.** Si ce
li et celi celop̄ te capere nō p̄nt: q̄nto mas
gis dom⁹ h̄es quā edificari tibi. Norādū
q̄m Tho. iiij. q. lxxiiij. q̄ sic d̄ Dām. in
iiij. li. Et dupli natura cōpositi sum⁹: si
intellectuali et sensibili. **H**ō etiā deo dupli
cem adorationē debem⁹. s. sp̄iale q̄ p̄sistit
in interiori motu aie: et corpore q̄ p̄sistit in
exteriori corporis huiliatio. **P**rincipal autē
est deuotio mētis interior: secundaria autē
huiliatio exterior. **H**ec aut inter⁹ app̄
hēc deū q̄si nō p̄phētūz alīq̄ loco h̄z sig
corporia necesse ē fieri in loco determinato.
Ecī loci determinatio nō req̄rit ad ado
rationē de necessitate: secundū quādā cō
decētā fieri signa corporalia. Sic ḡ deter
minat⁹ loc⁹ eligit ad adorationē nō p̄p̄
eū q̄ adorat⁹ q̄si loco. **S**cludat⁹: s. p̄p̄ ip̄os
adorates: q̄ sp̄iale deuotionē cōcipiūt ex
scititate loci: sicut p̄t̄ et adoratōe salomo
nis. iij. Reg. viij. **H**ec et Tho. vbi s. Ta
les aut loci deo dedicat⁹ h̄z multa noia
q̄p̄ consideratio ad ipsius loci reverētiā nos

inducere debet. **P**ro d̄ basilica. vñ
dis. xli. Nō oportet. **G**ibi d̄ archidiaco
nus q̄ basili ca d̄ palatiū regis. Basileos
eum grece latine d̄ rex. **J**ō basilica d̄ q̄li
ber ecclia q̄ est palatiū sum̄ regis. **S**e
cūdo d̄ replū. Et fin archid. **L**eplū dīc
tur q̄si tectū amplū q̄ p̄pls ibi sub vnius
recti amplitudine 2 tinet: et p̄p̄ temple
sūt maiores ecclie vel dic̄t replū a p̄tem
plādo: q̄ hoc ibi fieri d̄. **T**ertio dīc
ecclia ut p̄tz de p̄fe. dis. ii. c. **E**cclesia q̄ inter
p̄tas collectio seu zuocatio. **G**ibi d̄ archi
diaco. q̄ iō d̄ zuocatio q̄ corinet p̄lm
zuocatiū a deo. **G**ibi autē zueniebat popu
lus iudeoz dicebat et adhuc d̄ synagoga
q̄ inf̄p̄z 2gregatio: q̄ ad p̄ba legis que
asp̄a erāt et dura p̄pls ille velut ḡr̄ peco
rū timore 2gregabat: h̄z in catholicā adū
natio d̄ ecclia. **Z**uocatio: q̄ amore sp̄is
sc̄i ad vñā fidē et vñum p̄mū futuri feci
vocat⁹. **Q**uarto d̄ tabernaculū: q̄d est
militare habitaculū. **P**5. **T**raibō in lo
cū tabernacli admirabilis v̄lq̄ ad domū
dei. i. ab ecclia militatē v̄lq̄ ad ecclaz mā
phātē: q̄ em̄ militia est vira bois sup̄ ter
rā. **J**ō ecclia ubi adunat⁹ p̄pls militas nō
habēt hic ciuitatē manēt. d̄ apte taber
naculū. **Q**uinto d̄ dom⁹ dīc p̄tz. **J**oi
ij. et Matth. xij. **E**t de re. et ve. sc̄toz. ca.
Domū dei. li. vij. **Vñ** et. ij. **P**aral. vij. post
2structionē repli apparuit dñs salomon
nocte in tēplo et art. **A**udiui orationē tuā
elegi loci istū mibi in locū sacrificij. et
p̄tz itaq̄z ex dictis quomō reliq̄s deter
minatio loci ad deū. **V**orādū h̄z nō solū facta
est loci determinatio ut ponat distincōlo
ci dedicati a loco nō dedicato: h̄z et regnū
diversitas localis determinatiōis fin dī
versitatē cōditiōis adorantū q̄ nō est cō
ueniēt laicos in ecclia eē cū sacerdotib⁹
et clericis deo fūritibus. **Vñ** clemētis p̄d
pa de. p̄fe. dis. ii. c. **S**acerdotū. **S**acerdo
tū alio p̄ḡ clericoz ecclies seruentū: ho
nit: quāobiē nulli laicop̄ licet in eo loco
ubi sacerdotes et reliqui clerici p̄sistunt.
(q̄d p̄sbyteriū nūcupat) q̄n missa celebrat̄
p̄sistit et libere ac honorifice possint fa
cra officia exerceri. **I**te extra de vitaz ho
nestate clericoz. cap. i. sic dicit. **G**iltai
seguis altare quādō sacra mysteria celebri

ordināde receptōis F.LXXXVI

tur stare vā sedere inter clēris nō presul
mant; sed p̄ illa q̄ cancellis ab altari dī
vidit tārū psallētib⁹ pateat clēris; ad ad/
orāndū p̄o z cōicāndū laicis z feminis sīc
mos ē pateat sanctūctō. Hec ibi ex co/
clito magistino. Glo. aut̄ ibid̄. Et sc̄m
sc̄tōz p̄ corp̄ ecclie accip̄t sūe p̄ pte ma/
lori ecclie vbi stāt laici. L̄t̄ra eos autē
q̄ volūt in ecclia residere in loco sublimio
nī q̄ deceat ad statu suū adducēdū eset
exemplū de phariseo z publicano; qđ habe
tur Luce. viii.

**Secūda ē cōsideratio co/
poralis dispositiōis.** Vbi p̄ siderādū ē de
dispositiōe corporis huani in adorādo dēu
in loco sibi dēdicato. Est autē p̄ siderādā
bñm̄ corporal̄ dispositiō qntum ad tria.
Primo qntus ad aspectū localē; q̄r vīz i
ecclie adorātes asp̄icim⁹ ad orātē qđ sit
fm̄ quādā z decētē triplici rōe. **P**ām
li. p̄. Primo vt patriā nostrānos requi
rere ondām⁹. i. q̄r qram⁹ ad paradisū re
dire q̄ est p̄stitutus in oriente. vt legitur
Ḡ. ii. p̄. Nam seprugita interpr̄t̄. Se
cūdo vt q̄ ad ch̄m crucifixū asp̄iciam⁹
q̄ crucifixus respiciebat ad occidētē; z ita
ad orientē adorātus q̄s ad ip̄m resp̄i
cientes. Tertio vt venītē iudicē nos ex
pectare mōstrem⁹. Assūpt⁹ em ad orātē
surūz ferendā. **P**s. Qui ascēdit sup celūz
celi ad orientē. Et ita ip̄m apli adorātus
sunt. Sic aut̄ venītē quēadmodū vidistis
eū eūtē in celū. vt dī Act. i. **S**ecōdū qntū
ad cultū reuerētālē. Nē em dī Tho. q. q̄
q. lxxij. Dēu t̄s nō rōe sūt; t̄s rōe noſtri
etā co/pal̄ fuerēt dēm⁹. Tū vt p̄ corpa
les mor⁹ extētē mētē nrāz. Tū vt dēu
fūvtrāg naturā. s. corp⁹ z aīam honore
mōs. Tū q̄r naturale nob̄ vt p̄ sensiblā
ad intelligiblā. p̄cedam⁹. L̄solit̄ autēz
bñm̄ reuerētā corporal̄ p̄cipue in trib⁹.
Primo in cap̄t̄ inclinatiōe: vt cū noſ
tūrēt̄. **E**lii de p̄se. ecclie. c. Decet. li. vi
dī. Lōuent̄ in ecclia nomē illō qđ est
sup dē nomē vīz nomē dñi iefu exhibitiō
reuerētā sp̄alis attollāt z ita flectāt ge/
nua qđ vel cap̄t̄ inclinatōe. p̄tēt̄. Hec
ibi. Hoc aut̄ faciēdū ē in signū erubescētē
p̄ offēsiō nr̄is; sīc publican⁹ faciebas (L.
viii.) q̄ nō audēbat oculos ad celū leuare.
Sp̄curiebat; z. Et sic q̄s aīa ad modū

pueri rep̄bensi erubescat p̄nte sibi dñs. Si
lia babyloniā mīka z. **S**ecōdū i corp̄is
incuriatiōe; sīc in dīnis officijs dī Bl̄a
p̄t̄ z filio z. H̄c vīlū h̄z ecclā vt oēs co/
pus icuruet sil̄ cū cap̄te q̄s i recognitiōe
nre misere vīz p̄ corp̄ nīm̄ fetidū misere
ria plēnū ē z ad p̄tā p̄optū nīs a dēo iu/
uet. **G**en. viii. Sēnūs em̄ z cogitatiōes
būant̄ cordis in malū. p̄nāsūt. Et Job. x.
Dēmeto q̄l̄ q̄ sīc lutū fecerit me. **T**er
tio in corp̄is p̄stratō vel oīno corp⁹ p̄ster
nēdo sup̄ terraz vt q̄n in passiōe dī: remisit
sp̄m. Vel salte genua i terrā flectēdōt cū
adoram⁹ corp⁹ ch̄z. Et h̄ faciāt in p̄testa
tōz subiectōs z obedietie q̄s. p̄fētētes nos
mībē eē ex nob̄ h̄z oīa a dēo recep̄isse. **I**dō
nos p̄fitemur sibi fōral̄ subiectos. **P**s.
Venite adorēt. **A**ccidam⁹ an̄ dēuz. z.
Rō: qm̄ ip̄e ē dñs dēuz. **N**otādū autē p̄
dño r̄gal̄ genu līnistrū flectimus z plāto
sp̄ual dext̄z: q̄r p̄tās r̄gal̄ p̄ sinistrz: sp̄ua
lis p̄o p̄ dext̄z sūḡt̄ co/p̄tās r̄gal̄ r̄t̄p̄icit
corp⁹; z sp̄ualis aīaz q̄ml̄o p̄tōz ē corpe
q̄s aut̄ p̄tōz dī dext̄a **J**ō an̄ ch̄m dñm̄
corp̄is z aīe q̄ vtrūg genu nob̄ dedit et
vtrūg p̄ nob̄i cruce fixū habuit: aīm̄o ge
nua flectere debem⁹. **E**xēplo salomōis q̄
orās dēu vtrūg genu ficerat iu terrā: vt
h̄. iij. **R**eg. viii. In his itaq̄ oīb⁹ reuerē
tys corporib⁹ nos dēo plenarie subiectos
ē ad p̄dēdū v̄l saluadū. p̄fitemur q̄s dīcē
tes cum p̄s. In manib⁹ tuis sortes mee.
Tertio i adorātōe bñsiderādā ē corp̄a
lis dispositiō. qntū ad h̄tū capitalē. qn/
tu ad cap̄t̄ velatoz v̄l denudationē. Et
dī h̄ sic dī apls. i. Lōz. xj. Golo autē vos
scire qm̄ oīs viri cap̄t̄ ch̄s ē: cap̄t̄ autē
multer̄ viri: cap̄t̄ h̄o ch̄s dēuz. Om̄is vir
orās aut̄ p̄phēt̄s velato cap̄t̄ deturpat
cap̄t̄ sūt. om̄is autē multer̄ orāns aut̄
p̄phēt̄s non velato cap̄t̄ deturpat ca
put suum. Nā si nō velat̄ multer̄ tōdeatur
z. **S**edetur. **U**ir quidē nō dī velare cap̄t̄
sūt qm̄ imago z gloria dei est. Non em̄
vir ex muliere sed multer̄ ex viro z. **S**edēt̄
Ideo debet velamē habere multer̄ supra
cap̄t̄ p̄pter angelos z. **I**bidez. **G**losip̄s̄
indicate: debet multer̄ nō velaram̄ orāre
dei: quasi diceret: non. Ideo subdit. Nec
ipsa natura docervos. Notādū aut̄ qillō
apl̄. Debet multer̄ velamē b̄rē super cap̄t̄

De ded. eccē. De myst. obseruā

put propter angelos: a mōro sen. in glo. tripli-
citer exponit. **P**riō de angelis custo-
diētib nos. **S**cō de angelis sacro do-
mīnico assistentib. **T**ertio de sacerdos-
tibus me. s. exmīleris vano ornato tērē-
tib. **Q**uāl iō angeli mulierē vanā t capite n̄
velatā (p quā pūas honor dei) et sacerdo-
tes (q t angeli in scripturis aliquā dicunt: vt
patz Malach. 1.) vidēt in ecclā grauitet
ei indignant.

Tertia est p̄sideratō ra-
tionalis inductionis. **E**b̄ notāde sūt cō-
sideratiōes inductiue ad veneratiōē et re-
uerentiā loci dedicati: q̄ p̄cipue sunt tres.
Priā est p̄sideratō venerāde sanctiōe.
Scō est adorāde assistentie.
Lertia est detestādē irreuerētē.

Prima igit̄ est p̄sideratio venerāde sc̄i-
monie. i. sc̄ificatiōis ip̄i loci: q̄ viz illē ē
locus deo dedit: depūtā ad tractāda
sacra mysteria et m̄istrāda sacra: et ad im-
petrāda et suscipiēda sp̄uāla bīfida. Pro-
pterea ps̄. Suscepim⁹ de misericōdiaz tuā
in medio tēpli tui. **I**bi etiā sepelim⁹ post
mortē vt ibi refūent̄ cora n̄ra vīc̄ ad re-
surrectiōē generale. **I**git̄ cū lūma reue-
rentia q̄libz in ecclās adesse d̄. **E**n extra
de re. et vene. setō p. ca. Domī dei. d̄. **D**o-
mī dei deo sc̄iūto. **D**ecept vt cui⁹ in pa-
ce fact⁹ est lo& ei⁹ etiā cult⁹ sit debita ve-
neratiōe pacifie. **S**it itaq̄ ad ecclāz hu-
mīlis et deuoit⁹ ingressus: sit in eis deuota
quersatio: deo grata: inspiciētib placita.
Et Aug. xlj. dlc. In oratione. In orato-
rio p̄ter orādīz psallēdi cultū penit⁹ nihil
agat: vt noi huic et opa iugis ipenla p̄cor-
dent. **E**n et Reg. decim⁹ in 2 cilio lugd.
extra de imm. ecclāz. li. vi. c. **H**ec domuz
dñi. **L**esser et ecclās eap̄g cimiteriis ne-
goziātōes et p̄cipue nūdīaz aut cuimulḡs
fori tumult⁹ et eis iudicio seclariū stre-
pit⁹ p̄gescat. **H**oc ibi. **S**cō est p̄sidera-
tio adorāde assistērie. **A**ssistit ei ibi ml̄
ta sc̄a adoratiōe et reuerētia dignissima.
Ebi p̄mo aduertēdū q̄ sicut d̄t Lbo. in
q. u. q. lxxij. Duplex est adoratiō. s. ado-
ratio latrie q̄ soli dō debet vt creatōr oīz
t p̄incipio oīs boni: qđ p̄t hīc ille q̄ ado-
rat. **H**ac adoratiōe noluit mādoche⁹ adi-
orare Amān. Hester. xiij. **A**lia est adora-

tio dulce q̄ exhibet creature excolēti. **E**n
inter extēriōrē q̄ ad reuerētia p̄tinet q̄ ce-
aturis excellētib exhibent̄ maxim⁹ e adō-
ratio. soli aut̄ dō debet sacrificiū: vt p̄ Au-
gus. x. de ciui. dei. **H**ocies dicunt̄ coledi et
venerādī: si āt et multū addit̄ adorādi: q̄s
vero sacrificandū censuit nisi ei que deuī
aut sciuit aut putauit: aut finxit: et fin bac
adoratiōez nathan p̄pha adorauit dāvid
iij. Reg. j. **H**moī aut̄ adoratio dulce itēz
duplex eit: q̄ est dulca maior: et dulca mi-
nor. **D**ulca maior d̄ hypdulia et attribuit
virgini marie p̄ eo q̄ est m̄r dei: rōne cui⁹
sibi p̄uenit ita excellētis adoratio q̄ excellē-
tio: pure creature p̄uenire non pot. **S**ic
etia dicit̄ aliq̄ de ipa cruce in q̄ chī p̄pē
dit p̄siderata vt est res q̄dam: et sit de ve-
stib⁹ et alijs ad chī būanitatē ḡtinētibus
q̄ eis debet adoratio hypdulie q̄ p̄ excellē-
tia debet būanitas ip̄a chī habēdo respectū
habēdo respectū ad verbum cui est ymīta
hypostatice. **E**n s̄ illō psal. Adorat̄ sca-
bellū pedū eius. d̄ glo. q̄ caro chī adora-
tur a nobis nō adoratiōe latrice q̄ soli deo
debet: sed illa q̄ dulia dignior ē. **E**n s̄l
derē būanitas ip̄a chī habēdo respectū
ad verbum cui est ymīta: sic eadē adoratiōe
adorat̄ cum verbo. **U**na em̄ adoratiōe
adorat̄ suppositum et natura: ita q̄ na-
tura et suppositum. **E**hīs aut̄ est nome p̄
sone in duab̄ natūris fm Damaf. lib. ii.
ca. iij. **D**e ipa aut̄ cruce in q̄ dñs p̄pēdit
inqūntum est res quedā: dicit Bonauē. q̄
neq̄ adoratiōe latrice: neq̄ dulie est adorā-
tio: sed exhibitiōe cuiusdā bonoris et rei
uerētia tanq̄ instrumentū n̄re salutis: s̄l
cut etiā reueremur sacramēta: p̄ eo q̄ sunt
instrumenta nostre salutis. **I**psa p̄o crucē
vt imago chīstī crucifixi eadē adoratiōe
adorat̄ est cū christo: quia sic adorādo
crucē: adorat̄ ip̄ium chīm. **E**t generalē
imago libet adorāda est eadē adoratiōe
q̄ res p̄ imaginē representant̄ est. **I**p̄i enim
imagini vt res quedā est null⁹ honor deo-
bet cū sit res intensibilis: soli ei nāke rōnali
debet honor. **E**n Dam. li. iij. c. viij. d̄t:
honor: imagis p̄uenit ad prototypū. i. ima-
giatiū. **D**icim⁹ igit̄ q̄ etiā deo vedi-
tata assūt̄ m̄la adoratiōe et digna. **A**lia
quidē adoratiōe latrice: alia adoratiōe dulie

de veneratiōis Fo. LXXXVII

eucharistie. Si vis ḡ cognoscere cū quāta reuerentia debes in ecclia adesse; cōsidera ibi iēsū chm̄ creatorē; redēptorē; atq; guy bernatōē tuū; regē regū; t̄ dñm dñantū; t̄ tremendū iudice viuō; t̄ mortuo. **I**te b̄c. Irritā q̄s facies legē moyſi; sine v̄ la miseratione duob; vel trib; testib; mori tur; qnto magis puritas deteriora mōrē supplicia q̄ filii dei p̄culauerūt. i. p̄cepse rit. culusmodi sūt q̄ ecclias irreuerent fre querat. Itē est ibi sanctoꝝ angelōꝝ assitē sia ppter corporis christi pictiam; t̄ astantes etiā deuote orantib; vt suas oꝝnes offeyrant deo. In cū argumentu vidit Jacob sc̄lā. Ben. xxvij; t̄ angelos ascēdentes t̄ descendentes in loco q̄ dī betheb. i. domus dei. Iōpis aut̄ angelis maria est a nob̄ exib; hibenda reuerentia. Berū. ser. de angelis. Ō quāta angelis debet hō vbiq; infero; reueuentia; afferre deuotionē; t̄ conferr̄ fiducia; pro p̄ficiā reuerentia; p̄ beniōꝝ lenta deuotionē; p̄ custodia fiducia. Caus te ḡ ambula. vbi sunt angelī dei. Hecille. Item assunt in ecclia sanctoꝝ multe reliquie q̄p̄ ante sanctificate sūt in celis. Iōpis aut̄ reliquias sanctoꝝ etiā adorationem t̄ debem̄ reuerentia. Non tñ debet no uer reliquia reuerari absq; licentia t̄ auctoritate sumi pontificis. vt p̄z extra de reli. t̄ ve. sc̄rōꝝ. c. Lū ex eo. Itē in ecclias assunt signa multa sanctitas; sic imagines chī; t̄ sus sanctissime matr̄; t̄ alioꝝ sc̄rōꝝ q̄ sunt adorāde mō supradicto. Illo q̄ppe sp̄q̄ nondū de hūanā natura assumptas prohibite erant imagines Eto d. xxvj. Non facies tibi imagines nec sculpta; sicut dinem. Tunc em̄ infigurabilis erat. Se cūs aut̄ est postq̄ naturā assumpſit hūanā. Sunt aut̄ h̄mōi imagines introduce in ecclia dei p̄cipue ppter tres rōnes q̄ sunt sūm̄ sūm̄ tres p̄gres imaginis dei in anima. q̄ sunt mētia/intelligentia / et voluntas. Prima rō est h̄ mētia hūane labilitatē. v̄is ad maioreꝝ t̄ frequentiorē remēoratio nē eoz q̄ p̄ imagines representant sic passio dii representat p̄ imaginē crucifixi. **S**ecunda est h̄ intelligentie debilitatem. v̄ic̄ ad simpliciū t̄ rudiū instructionē. Nā qd̄ fact scripture legētib; h̄ facit pictura sim plicib;. Iō rep̄bendi ep̄s ille q̄ inconside rato zelō fregit imagines. de p̄se. dist. iij. c. sc̄m meū yolasti in oib; offendisib; tuis

Perlatū. Imagines em̄ sunt libri simpli ciū; fed caueant ne sis̄tā i. sentio sua in ipa imagine; sed p̄ mediū imaginis ascendat ad rem representā. **T**ertia est h̄ volunta tatis sive affectus carditatem v̄ic̄ ad rept̄ doꝝ t̄ tardop̄ excitationē q̄ frequens māgis mouen̄ ex v̄lis q̄ ex auditis. Unde Dñm. q̄ pdictas rōnes assignat dīc li. iij. ca. viij. q̄ lucas depinxit imagines christi t̄ bēyginis. t̄ chīs imaginē sua ab agro re gi d̄irexit. vt ecclastica tradit historia ac etiā panno impressam Veronice tradidit.

Tertia est p̄siderant̄ q̄ vituperabil t̄ defestanda est irreuerentia in loco sacro.

Et h̄ p̄cipue tria ostendunt.

Primū est contemptū magnitudo.

Secondū est abusum turpitudō.

Tertiū est iniuriaꝝ multitudo.

Primū igit̄ est contemptū execrabilis. q̄ p̄cipue triplex est. Primū est contemptū ecclastica auctoritatis. P̄cipit em̄ ecclia et docet in locis sacrīs reuerentia assistere. vt p̄z ex dictis in p̄ma consideratione induit̄ ciuita ad venerationē loci sacri. Qui ḡirre uerent se h̄nt in loco sacro ostendunt se nō filios ex ecclie s̄z portius ee de synagoga sa thane. Secōdū est contemptū angelice sublimitatis. Angelī em̄ in locis sanctis habi tant ut dictū est in p̄cedenti p̄sideratione adorande assistentie. **T**ertius ē contemptū diuine maiestatis. Ibi em̄ sp̄bali q̄dam mō d̄r dñs inhabitare Ps. Dñs in templo s̄a cto suo. Lū. iij. Reg. ix. Cum orasset s̄do mon in templō appaguit ei dñs. di. Sc̄ifica ui domū hanc vt ponerē nomen meū ibi ī sempernūt erunt oculi mei t̄ cor meū ibi cunct̄ dieb. Et Ben. xxvij. dicit Jacob. Vnde dñs est in loco isto pauensq; ait. q̄ terribilis est loq; iste. Non est h̄ alioꝝ nisi dom̄ dei t̄ porta celi. Ele ve igit̄ illis q̄ ratas irreuerentias faciūt in locis sacrī q̄ de porta celi faciūt sibi portā inferni. Ō q̄ra ra hodie in templis dei suak modestia. nulla pfecto ibi reuerentia. nulla deuotio. q̄nimo ibi abundant risus; ioci; t̄ vana spectacula t̄ alia sp̄plura nefanda. Ō p̄nitiosa consuetudo. Ō detestabiles mores ch̄ianorū. q̄ in templis dei t̄ irreuerent assistunt. Audi diuinā cōminationē. Ezech. v. Pro eo q̄ sc̄m meū yolasti in oib; offendisib; tuis

222

Ber. De dedicatōne De vene

z in oīb abominationib tuis ego q̄is con/
stringā z non p̄t oculus me⁹ z non mīles/
reboz. Scdm qd̄ ondit detestatiōne ta/
lis irreuerentia est abusus abominabilis.
Abutunf ei q̄ in loc⁹ sanct⁹ irreuerent assi/
stunt p̄cipue tripli scitare. Primo san/
ctitate officiali i. diuinoz officioz. Offici/
um em ecclasticū qd̄ p̄ salutē pl̄i dicitur:
ipi miseri conuertūt in vānatiōne sua. As/
funt em diuīs officiis nō deuotiōis grā sz
pot̄pturbantes z impedigentes eos q̄ di/
uiuū celebrant officiū z orōnib yacāt. Lū/
tūt debeat oēs assistētes p̄ posse mētes ad/
deū eleuare z orare: vt sicut oēs sunt iyno/
loco p̄gregati: ita sit in eis vñitas sp̄uq et
intentionis ad deū. Unū hortas sacerdos di/
cens missā dices. Surſu corda. Et scđet.
Habem⁹ ad dñm. Videant q̄ hoc r̄ndent
ne forte mentianf. Scđo abutunf scitare
te epali. s. dierum festoz dñicoz. de quoꝝ^z
obſtruātia deo spirāte dicem⁹ i seqnt fīmē
Tles itaq̄ tps dō sacratū i suis fatuitatib
bi exponit. Terroscitare loca vñz scitare
ihabitationis rex sancraz q̄bi inhabitat
z assistunt. de qb̄ dictū est in p̄cedentiō
ſideratione q̄ est ſiderano adorande ali/
ſtentie. Itē ſanctitate representationis q̄ fit
p̄ imagines q̄b̄ dictū est ibidē. Grauis
q̄pe talii abusus. In singul em ecclis po/
nit imago crucifixi q̄si ad portam ecclie re/
ſpiens. vt ſic oēs ingredientes eā apſcien/
tes mēciam habeant vñce paſſiōis z ſig/
in devotionē p̄uocent. Tales aut̄ miseri b/
noz attendit. de hoc minime cogitant. fz
Zemnunt z abutunf. z in cumulationē da/
mnatiōnis vertut: qd̄ p̄ ſua institutiōnē eft ſa/
lute. Item abutunf ſcitatate localis dedica/
tionis. Cum em ad locū deo dedicatiō ve/
nire debeat ad qrendā dei misericordiā: ipsi
miseri ibidē veniunt ad pugcandā dei vi/
dictā. peioresq̄ inde redent q̄z venerunt.
Prz q̄if q̄m̄l p̄t ſcitatate ſcitatate q̄re
merito ſacrilegi z inimici dei appellandi ſe/
Pezesq̄ vident ē demonib⁹ q̄ ſup̄/
dictuz est terrent a locis ſacr̄. Unū Jac. q̄.
Demones credunt z tremunt: fz illi q̄
versi neq̄ timent: neq̄ credere videntur.
Tertiū qd̄ ondit detestabilē eē hmōi ir/
reuerentia est iniuria vituperabilē quā ta/
les mlti z multipli faciunt. Est aut̄ hmōi
iniuria triplex. Pria ē iniuria p̄uationis.

Priuant em deū glia quā ſibi debet in lo/
co ſacré dat⁹ z ibi eū in honoreat. Unū dicit
talib⁹ illud Jo. vii. Vos in honoreat me.
Item priuant angelos leticia quā habent
ipi angeli de bona deuotioꝝ ipoꝝ. Nam
diē Aug. li. ſolit. Quotiens bñ agim⁹ ga/
dent angelis z tristank demones. q̄tiens p̄
a bono deuam⁹ diabolū letifican⁹ z an/
gelos ſuo gaudio defraudam⁹. Item pri/
uant hoies tā viuos q̄ defuncros ſuffra/
gioꝝ grā. Nam p̄ p̄ces iuuare deberant
os z viuos z defuncros. Jac. vi. Orate p̄
iniuria vt ſaluem. Scđo eft iniuria ſcanda/
lizationis. Tales em ſcandalizat alios af/
ſiſtentes. Et iō ſicut diē Greg. Sciant ta/
les q̄ rot mortib⁹ digni ſunt q̄ p̄ditionis
exēpla ad alios transmittūt. Tertiū eft
iniuria p̄phanationis. Propbanat emlo/
ca ſtrā applicando. s. ea ad vñſ ſpphanos z
mundanos atq̄ vanos. z plenq̄ etiā ad
ſmōes turpissimoſ: z inbonoſ: z adni/
ſus p̄ſſolutoſ. talia etiā nō verētes p̄p/
trare alq̄n ſup ipa altraria ſcrationi co/
poz. cb̄i ſedicata. O maledicti filij ſatba/
ne templi dei p̄phanatores. co gitare cog/
rate quo pumis ſunt q̄val ſep̄i p̄phanau/
rant. vt patz de nabucido. Dan. iiiij. er de
balthasar. Dan. v. z d. antioch. q. mach.
ix. Logitate etiā quā heliodorū irreuerit
itrā ſeplū dei certibili pumis. c. vth. q.
Mach. iiij. Itē cogitate quō pumis ē oꝝ
a dño ſug temeritate ſua z interfect⁹. v. b.
q. Reg. vi. q̄ nō cū debita reuerentia teti/
git arca. in q̄ erat māna qd̄ erat tñm figura
veri corporis cb̄i. qd̄ in ecclis ſemp affilit.
Item. i. Reg. vi. Quo d̄ virz berbſamiti/
bus eo q̄ vidiffent arcā dñi ſine deuotio/
debita: pumis p̄plo ſeptuaginta viros.
z q̄nq̄inta milia plebis. Et hñ vna cau/
ſa fuit q̄ eā ilſperat ex qdā curiositate n̄
cū decenti reuerentia. Q̄ if timere debet
q̄s non deuotio fz magis curiositas ad ec/
clisā fz ſi adducit. q̄ ibi affiſtunt nō reue/
rent orantes z deū honorantes: fz bacarz
illac vagantes z vanitati ſuientes. Recog/
itate inſig z videte q̄asperre z acerbeſ
cepauit z elecit dñs yendet. emētes m/
teplo. vt hñ Jo. q̄. et Mat. xxi. q̄ tñ ibi nō
erant in loco ſacrificioz. vt declarat de L
ra ſup. Matth. xxi. Et videre potes iſer.
de vñca in ramis palmarz. Et Aug. ſuper.

rāda obseruatōe Fo. LXXXVIII

Joan. sic dicit. Quid audiūm? frēs: Ecce plū illud figura adhuc erat. Et eis erit inde dñs oēs q̄ sua q̄rebant q̄ ad numerū dinas venerant. Et q̄ vendebant illi: Illa q̄ opus habent hoīes in sacrificijs illi tērēt̄ posuit. Nō ḡ magnū p̄t̄m si hoc vendebat in templo qd̄ emebat ut offerret in templo: et m̄ eīcīt̄ inde illos. Quid si ibi inueniret̄ cr̄iosos: si vendentes ea q̄ licita sunt et q̄ iusticiā nō sūr̄: electi? Que ei honeste emittur non illicite vendunt̄. Expellit tñ et nō est passus domū oīonis fieri domū nego/ cations. Hec ille. Considerate itaq̄ qm̄ multo dignior est ecclie ch̄riane sc̄ificatio: q̄ illius templi et suor̄ yaso. Tanto vti/ q̄ quanto veritas potior: ē q̄ figura et ve/ rū ch̄ri corpus q̄ illi tpi s sacrificia. Et tñ s̄c̄a deo reprobari et puniri sunt q̄ templū illud et eius yasa irreuerent̄ tractauerunt̄. Pensate itaq̄ q̄ graue dei vindictā sup sep/ uocant̄: ecclias deo dicatas et irreuerenter inhabitant̄. Sz volunt̄ aliquis p̄t̄m q̄ū de/ fendere ex multitudine peccantū: dicētes q̄ ita soler imo et grauius fieri in ecclisij multis majoribz et a ḡsonis in dignitatibz et auctoritatē. Sicutius. Q̄ miseri fatui q̄si/ derate qm̄ sic dicit Aug. Non p̄terea mi/ nus ardebum q̄ cum mulc̄ ardebut̄. Imo sic b̄r̄ Ecc. xxvii. Sc̄d̄ ligna exardescet̄ ignis. Quid itaq̄ p̄derit yob ō insensati si/ cū multis etiā maloribz in infernum descen/ datis. Deponite ḡ et deponite p̄ amore iefu/ errore et futuritate cordis vñi et in locis sa/ cris reuerent̄ corā deo assūt̄te. Meli p̄se/ tro vobis cēt ad eccliam non venire: q̄ in ecclia tales irreuerent̄as facere. Pensate itaq̄ supradictas p̄siderationes et satagi/ te decetero in locis sacris non nisi reuerent̄ interesse. Pensate inquam qm̄ de loco deo/ dicatori dī. Terribilis est locus iste. La/ ueamus itaq̄ charissimi ne tanta sanctitā/ te abutamur sed i eccl̄q̄s dei affiduis oīo/ m̄b̄ insistentes diuinā postulemus. Inseri/ cordiā ut templū hoc materiale nobis fi/ at porta celi per quam vicez ingredi merea/ mur in templū celeste in ppterium ibi cum/ deo p̄manuri et gaudiosa solēnitate peren/ nter deū laudaturi: Amen.

De observatione diez dñicalium et fe/ storum. Sermo.

Emēto ut di

Enem sabbati sc̄ificies. Exod. xx. Tāta est neq̄tia demonū et nō cendi cupiditas ut qc̄qd̄ a deo p̄ charitate generanda augmentanda: et p̄seruanda i/ stitutū effrōtū conēf auertere in detrimen/ tu nře salutis. Statuerat vtic̄ deo et ecclie/ sia solemnitates sacras et dies festos ut ces/ sarem? a vicīḡ officijs: et ogibz mundanis: et insisterem? dñis ut corda nřa p̄guitar̄ eternis suaūa sabbata celebrarent. Sz il/ diante humani generis inimico qd̄ statu/ tū fuerat ad dei gl̄iam et nřam salutacionē: dñerium est ad dei ignominia et nřam da/ mnationē. Und verificat illud Amos. v. Odi et proleci festivitates yias. Heu heu magna p̄fusio ch̄rianoꝝ q̄ iudei adhuc cū/ tanta diligētia custodiunt sabbatu l̄fale: et ch̄riolacras festivitates sic pollunt̄. Unū de malis ch̄riani dīc p̄s. Dixerūt i/ cordes suo cognatō eoꝝ n̄t̄ q̄escere faciam? oēs dies festos dei a terra/qd̄ est destrue/ r diuinū cultū i mundo. Jō dñs i tertio p̄ce/ pto dī. Demēto ut die sabbati sc̄ifi. Ubi/ triplex nob̄ innuit̄ admonitio salutaris.

Priā ē monitio recordatōis/ ibi. De/ Sc̄d̄ ē monitio cessatiōis/ (mento,

ibl. ut diem sabbati.

Tertia ē monitio sc̄ificatiōis/ ibi. sc̄ificies

Rima est monitio recordatiōis p̄ dī. Demēto. qd̄ in nllō alioꝝ p̄cepto p̄ponit. Qm̄ em̄ p̄uide/ rat dñs hoīes circa solicitationes mundi et ac̄tiones fin̄ m̄coriā intelligētia nimis oī/ cupari et fin̄ voluntatē delectari: sō ut ant̄/ may saluti cauti consuleret dīc. Demēto/ zē ad denotandū q̄ tali die p̄cipue hō dī/ ee meor̄ dei et bñficior̄ ei. Ubi fm Alex/ tria debem? in redoru reuocare.

Primū est bñficiū creationis. quasi no/ stri principiū.

Sc̄d̄ est redemptiōis. q̄si medij

Tertiu est gl̄ificationis. q̄si finis.

Primū est bñficiū creatiōis. Ubi p̄mo p̄siderandū q̄ deo oīa crea/ uit. et io ne hū obliuione icurrerem? ait. Demēto. Jō Jo. j. dī. Oia p̄ ipm sacra/ st. Sc̄d̄ q̄ oīa p̄p̄ hoīem p̄didit. Aug.

222